

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.11.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 18.11.2009. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:30 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Те опт. Малић Ненад и**
- **Бранилац адв. Драгана Заклан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да смо успоставили видеконференцијску везу са судом, Окружним судом у Норчепингу. Са нама је овде тумач за енглески језик, али сам схватио да се у суду у Норчепингу поред судије Патрика Холгерсона налази и тумач Драган Љубомировић. Да ли сам у праву? Добар дан колега Холгерсон, да ли се чујемо?

СУДИЈА ПАТРИК ХОЛГЕРСОН: Ми вас чујемо, да ли вујете ви нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо вас одлично. Хвала лепо, колега Холгерсон. У име Окружног суда у Београду ја се захваљујем што сте нам, што је ваша држава и ваш суд што су нам омогућили и пружили ову помоћ у овој кривичној ствари. Да ли се позвани сведок оштећени налази у суду?

СУДИЈА ПАТРИК ХОЛГЕРСОН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете потврдити његов идентитет и да ли можемо кренути са радом?

СУДИЈА ПАТРИК ХОЛГЕРСОН: Испред себе имам сад његову личну карту, пише ту да је то Џемал Хаџалић, рођен 13. фебруара 1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, то су исти ови подаци које ми имамо у свом судском спису, па ћемо сада наставити наш доказни поступак саслушањем сведока оштећеног Хаџалић Џемала. Добар дан господине Хаџалићу.

СВЕДОК ОПТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолио ако има ту неког микрофона да се мало примакнете, или да људи из ваше технике, тако је, појачају звук да вас боље чујемо.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Чујемо се сад?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е захваљујем, сад је добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се

НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕМ СВЕДОКА ОШТЕЋЕНОГ ХАЦАЛИЋ ЦЕМАЛА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се саслушање сведока оштећеног Хацалића врши путем видеоконференцијске везе са Краљевином Норвешком, Окружним судом у Норчепингу, где се сведок оштећени налази. У Шведској, пардон.

Те након што је од стране судије тог суда Патрика Холгерсона утврђена истоветност овог оштећеног, оштећени је прописно упозорен, опоменут и заклет, претходно упознат од стране председника већа на које околности је позван да сведочи, те исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хацалићу, ми ћемо вас саслушати као сведока. Дужни сте да говорите истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете и ништа не смете прећутати. Ја ћу вас замолити да положите текст заклетве за сведока на начин да ћете тај текст понављати за мном.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле понављајте за мном: заклињем се.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЦАЛИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаџалићу, ја претпостављам да ви знате шта је предмет овог поступка?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, суди се овде опт. Малић Ненаду због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва почињеног у зиму 1992. године на територији општине Сански Мост у Босни и Херцеговини. Да ли ви знате што о том кривично правном догађају? Све чега се сећате, све што знате испричајте нам својим речима, ја вас нећу прекидати, па ћемо вас касније по законом утврђеном редоследу питати. Изволите.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па не знам да наставим сада, 21. децембра 1992. године сам био код своје родбине и у вечерњим сатима сам дошао кући и испред улазних врата ме позвао Малић Ненад звани Нешо да ми нешто каже. Ја сам га питао шта ми кажеш, каже оди овамо и ишао сам, за мном, за мном, уствари ја ишао за њим и отишао сам иза гостионе «Фортуна» и тамо су лежала два мртваца и рекао је два леже, каже и ти си трећи. И ту смо се онда, ја сам држао, он је ухватио мене, није могао доћи до пиштоља, тако да смо се ми ту, нисам му дао да пиштољ извади и отишли смо на другу страну и ту ме тукао и ударао ме о зид главом, око ми је било затворено, ево чело још се види овдје васкочено од онога и ето то је тако. Сад шта вас интересује још даље? Јер ми је тако рекао два су овде леже, и ти си трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаџалићу, да ли се сећате када сте саслушавани од стране Кантоналног суда у Бихаћу 07. јула 1998. године?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Да сјећам се нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте дали једну ширу и детаљнију изјаву?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па сада, ако ви постављате питања ја ћу вама одговарати, можда више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, реците нам откуд знате да је то било баш 21. децембра 1992. године?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Је л' 21. децембра сам дошао из Југословенске народне армије и то ми је остао датум у сјећању и 22. сам децембра изашао аутобуским линијама Сански Мост – Приједор, Приједор – Бања Лука, Бања Лука – Градишка. 22. децембра сам изашао јер нисам те ноћи ноћио у својој кући већ сам био, ван сам био своје куће, и тако да сам отишао онда вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте ноћили у својој кући? Због овог догађаја?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па просто тога, кад се то десило, ја сам разбијен побјегао кад сам се отео од њега да није пиштољем ме убио, јер је пиштољ био за пасом није, под бундом његовом, није могао, па откопчавао једно, друго дугме, ја сам онда скинуо његову руку са мојег тијела, јакне, односно ја сам побјегао у чаршију, односно центар Старог Мајдана и тамо је била војска

Републике Српске, на челу са попом Младеном Продановићем и он ми је рекао, он ме је ту оставио, ја сам био крвав и рекао ми је да не смијем да ноћим у својој кући, да идем било гдје на коју страну ван куће своје и да напустим Стари Мајдан, заради, како се каже, сигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Реците нам где је била ваша кућа у то време?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Преко пута «Фортуне», кафића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то било далеко, кажете преко пута, претпостављам преко пута улице?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Преко пута улице, јесте. То је значи кад хајде де реци 5-6 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је Малић био сам?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Није био Малић сам, био је са њим Миле Инђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о том Инђићу да бисмо са сигурношћу знали о коме се ради?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па зато сам вам и рекао, питајте ме. Ја смо и он другови били цело време, из дјетињства и били смо пријатељи добри и јели и пили, тако то, радили смо. Нисмо имали никаквих проблема, нити је он шта мени рекао нити сам ја њему, нити смо имали какви ту проблема што се тиче тога. Он је био ту на улици, а овај је мене вамо тукао и одвео ме тамо на другу страну гостионе где су лежала двојица под једном крушком доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Инђић био наоружан?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не знам. Ја сад не сећам се, не могу рећи кад не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овом приликом, приликом овог саслушања дакле у Бихаћу пре ето 10, 11 година, рекли сте да је Инђић имао пушку?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Могуће, не сећам се ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисмо схватили просторно како то изгледа реците, нам улазна врата у ту кафану у односу на вашу кућу, где се налазе? Је ли то једно наспрам другог?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Има кућа једна директно улаз испред моје куће, сад то је кафана, то је кафана, ово је пут и сад кућа овде има спрам друга, моја је испод ње, значи на ћошку овако дијагонала, како се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо, на ћошку. И где вас води, где вас сад води Малић?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нисам разумио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вас води сад? Из ваше куће изводи вас на улицу поа потом преко улице?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Преко улице, он је мене извео и превео преко цесте ме прево, ходи овамо, ја сам ишао за њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: И, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: И ја сам за њим ишао и он је отишао иза како је та сад кафана, то је кафана «Фортуна», ту пише «Фортуна» и он је мене овда рунд кроз и на овај ћошак ту где је, ту је крушка била и ту су лежали један

овако усправно, други водоравно. Мене је обарао на слово «У» и он је мене ухватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је обарао у слово «У»?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Мислим обарао ме на слово, где један је лежао овако, друти овако, «У» слово, обарао ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу констатовати ово пошто се то, то се не може транскрибовати ово ваше показивање, па ћу само констатуати.

Сведок приликом казивања објашњава и показује на латично слово «L» као међусобни положај два леша о којима говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер о томе сте и управо на тај начин казивали и овом приликом па сам хтио и у том смислу да вас питам, али ево ви сад рекосте.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: То је сигурно истина тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам још нешто можете рећи у вези тих лешева, да ли су се мрдали, да ли било шта, да ли сте препознали те људе, да ли је реч о мушкарцима или женама?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ја нисам знао уопште, нити се ко мрдао нити се ко, само сам видео лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: То је ноћ је била, иза те кафане, односно кафића, гостионе како ко хоће да зове. Нити сам знао ни ко је ни шта је док нисам изишао у Хрватску, не знам сад датум који био сад, 24-25. ја мислим да сам децембра изишао у Хрватску и тек сам онда чуо да се радило о тим Мајданцима, нисам знао, нити сам видео нити сам био ту са њима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о коме се радило?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Да су та два убијена доле у Мајдану, доле гдје сам ја био, да су та имена тај, како се звао Рефик, односно Хусеин да су убијени доле, а нисам знао нити сам видио, нити сам био ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте ви познавали тог Рефика, ми имамо дакле податке везано за Велић Рефика и Грбић Хусеина? Дали сте ви те људе познавали од раније?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па јесам кад су комшије ми ту, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам мало детаљније како је изгледало то ваше отимање од Малића, то његово ударање, ви показујете и ја заиста могу да приметим да на левој страни у чеоном, чеоно-слепоочном делу имате просто као неку квргу?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Имам то је та кврга, око ми је било затворено лијево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то показујете као последицу из тог догађаја?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Да вам кажем, он је мене кад сам, сад сам вам рекао, кад ме је извео од куће и одвео ме тамо код тих лешева што леже и он је мене обарао, држао ме једном руком и обарао ме доле, ја сам њега узео за

његову јакну, он је имао кратку јакну и ја сам њега држао и нисам, плакао сам, ја сам њега држао тако да сам се ја подигао и њега сам одвукао, ја сам њега просто одвукао са ове стране у ову ивицу овде гдје је кафић, значи на ћошак улаза кафића и овде пише «Фортуна», пише усправно горе великим словима и ту је он мене тукао, држао ме, једном ме руком држао за јакну, а другом руком ме тукао у главу, односно у тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао што у тој руци или вас само туче шаком?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Шаком, није имао ништа у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није имао у руци?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Није у руци имао ништа. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. У овом поступку, дакле приликом овог саслушања у Бихаћу, ви сте рекли да вас је, да је ударао вашом главом о зид?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Јесте, јесте. Јесте ударао ми, има озада, само да сам на ћелаво ошишан, видели би овде на сред главе чворуге имају све оваке овде по глави. Јер ја сам био уза зид сам окренут тамо и он је био са те тамо стране и он је мене држао лијевом руком, а десном ме тукао и онда ухвати за косу и онда ударао ме горе са главом јер није могао, он је прво откопчао једно дугме, и друго је дугме откопчао од своје бунде и када сам видео да је пошао доле и треће дугме да дође до пиштоља онда сам ја њега са лактом својим, са своје јакне и побегао сам тамо крај, на цесту и побегао горе у правцу чаршије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како ви знате да он има пиштољ ако је већ та јакна или бунда, ако су закопчани?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па види се доле само што је под јакном. Унутра, унутра је био пиштољ под онај, за хлаче, јер није могао пошто је била кратка је била и закопчана је била, јер откопчавао је дугме од јакне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јакне?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Од јакне, покраћа је била јакна. Црна јакна је била, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ви кажете да се то видело испод јакне, тај пиштољ се видео испод јакне?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Видео се пиштољ само што он није могао да дође до руке пошто је био, јакна је била закопчана, она «топерица» је била преко пиштоља била. Јер он је покушавао да то дугме једно, друго и тад сам онда ја скинуо његову руку и побегао сам преко цесте, преко ограде и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ми смо саслушали и опт. Малића и овог сведока Инђића, знате. Они овако нешто негирају.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ја говорим истину и то тако стоји 100%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је за то време Инђић, ви сте рекли да је он био тамо кад је Малић дошао по вас, а где је после?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Био је, Инђић је био на цести је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио тамо иза кафане?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не, не, он је био на тротоару је био улазних врата дворишта тамо, иза ове, како се каже кафане, он никуд није макао, он је стојао на ћошку, стојао код ове кафане, није он никуда мрдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био ту и у ситуацији када сте се ви успели отимајући се са Малићем да се вратите опет, схватио сам до ћошка кафане?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Иза ћошка кафане није видио, нити је био тамо онај Инђић, него је био близу сам њега био можда на два метра, не вјерујем да је било више гарант метар, два није више било од Инђића од тротоара гдје је он мене тукао, дражао ме ономе страни ове кафане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико по вама, колико све ово дуго траје?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Сад шта знам ја колико је то у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким вашим проценама ево?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па шта ја знам, не знам, не могу сад да ја то могу рећи, нисам ја мерио на сат нити сам имао времена, нити сам, борио сам се са животом својим. Није дуго трајало сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико добро познајете Малића?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па да вам кажем истину, не познам њега конкретно овако као човека, него сам познавао добро његовога дједа и са очеве стране сам познавао брата, уствари његовог стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звао?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звао стриц?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Здравко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Здравко. А да ли знате како му се звао отац?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Војин. Његов отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Малићев отац?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Малићев отац, Младен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његов дјед?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Војин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дјед је Војин?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Војин, јер сам ишао, ми смо радили смо на кућама, у баштама како је то право, тако то трампали, радили пољопривреду скупа и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви од раније са њим били у каквом сукобу?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не, никад у животу. Не, не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би сте онда објаснили ово једно овакво понашање према вама?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Знате шта ја то не могу никако објаснити вама, то не знам, не могу ја, шта ја знам, не знам. Јер нисмо били у сукобу, нисмо ми контактирали мислим прије рата нисмо контактирали, могу рећи него сам га знао, познавао сам га доле јер сам га гледао доле код, ја мислим да му је тетка била доле, са оним од тетке сином, тако да ето тако да сам познавао, другачије нисам. У контакту нисмо били, то сигурно знам а то зна и он, ако истину каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била ситуација иначе те јесени у том месту Стари Мајдан, у Санском Мосту уопште?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па није била добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је рат. Рат је почео.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Није била добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било борбених дејстава у самом месту, у близини?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли је било наоружаних људи, војски?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Војска је била дошла, пола Мајдана је било тада у томе, те ноћи шта ја знам, пола је било исељенога народа, а пола је остало, па је ту половицу је намирило онда Срби из Ливна и војска је дошла, војска из Ливна, дабоме. Нисмо се кретали, навече поготово нисмо смјели, то је било онај полицијски сат и шта ја знам тако то, углавном по дану је ту и тамо било, навече је било пуцњаве и тако, али то није било са муслиманске стране то је било са српске стране, то су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете био је полицијски сат?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па било је навече, није се у то једно време није се смело навече кретати, по ноћи, цивили то је тако то јер су били пунктови, били су доле, српски доле на две, три стране, не знам ни ја право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је Малић или тај Инђић или оба двојица, да ли су били у каквим униформама?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Малић није био сигурно, сигурно није био, он је у црној јакни то знам и доле је имао хлаче доле, панталоне је имао. Не знам за овога сад не знам, не би сад смио рећи, бојим се да не би рекао шта погрешно, не знам. Мислим да није, не знам, нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли овом приликом у Бихаћу, приликом тог саслушања, да сте звали овога Инђића Милу да вам помогне, па он није хтио?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па јесам звао га, он је шутио. Био је, детаљ је био, да сам ја био у сукобу са Инђићом од стране Малића, заради земље да само се ја и он нешто свађали заради земље, тако тога нешто. Ја кажем Нешо није истина, нисам никада ја са њим, ми смо колеге, јели, пили и тако то, нисмо сигурно и нисмо, то знам сигурно, то може потврдити и Миле, сигурно. Он каже ти си каже са њим ваљда за међу, ја немам међе нити ја имам њиве нити ја имам чега и ја сам њега звао Миле де помози ми, реци истину јесам ли икада са тобом свадио се, препирао се, он је шутио не могу рећи да је рекао ријеч, није проговорио ништа, Миле Инђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Како вам је деловао Малић те вечери?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Шта ја знам, како да вам кажем, ја мислим да је он био мало и у пијаном стању да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пијаном стању, по чему то закључујете?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ја то. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по чему то закључујете, мало нам опишите по чему ви то закључујете?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не знам ја мислим јер није био стабилан, знаш ни он није био толико оно да је шта ја знам тако то, то мислим тако сад шта ја знам, јер нисам са њим сједио и пио па да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вас држи руком, ако вас једном руком држи у пределу прсију, другом удара, па све тако вас доводи, па се отимате и долазите поново до овога ћошка, све то траје, намеће ми се да сте блиизу један другог?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Он мене није пуштао никако од кад ме ухватио за јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се осећао на алкохол, да ли је смрдео на алкохол?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Сад вам ја кажем ја сад тако, он је био нестабилан, онако оно кад иде, разумијеш ли, кад ме је водио, то све, на то говорим ја сад не знам нисам био, не знам нисам са њим сједио и пио па да могу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сутрадан изашли у Хрватску?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Јесте, отишао сам сутрадан ујутру у Сански Мост, Сански Мост – Приједор, Приједор – Бања Лука и Бања Лука – Градишка и 24. ја мислим, да сам ујутру око подне из Босанске Градишке, конвој сачекали, прешао тамо за Хрватску, односно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сутрадан у некој првој прилици затражили помоћ лекара, је ли било потребе да потражите помоћ лекара због повреда које сте имали?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не, нисам. Не нисам имао ни времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали ни времена?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нисам имао времена ни размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније кад сте имали времена да ли сте тражили какву помоћ у вези тога лекарску?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па ја нисам, то сам, овај, кад сам дошао у Хрватској, био сам у Хрватској сам тамо био код шурјака сам тамо био и свастике сам био код њих тамо па сам онако оно мало лечио, а кад сам дошао у Шведску, онда сам у Шведској сам то ишао, мислим имао сам проблема и са главом и на живцима и тако тога сам имао, и тад сам затражио онда у Шведској 1993. године, ја мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли имате данас каквих последица у вези тога ако сте већ 1993. године имали проблема?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па да вам кажем истину, овај, на лијевом оку слабије видим и то не слабије, добро, уопште не видим такорећи да читам, глава ме боли ово овдје још увек али види се, добро колико је то одскочено, то исто боли ме и тако да имам проблема и са, шта ишао сам на психијатрију сам исто ишао и то сам дуго ишао времена у Шведској и данас дан идем исто, посјећивам редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам да ли сте ви заинтересовани за то да Малића казни суд због тога што вам је починио и да ли сте заинтересовани да вам се надокнади каква штета?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ја само могу се богу драгом захвалити што сам ја остао жив, и што ме он није успео да убије, а ја сада, шта ћете ви радити сад, то је ваш проблем ја, не желим, не треба ништа. Једино ако је имало свјестан човјек да се извине то што је радио, то би тражио од њега. Ако је коректан човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Господине Хаџалићу, сад ће вам питања постављати чланови већа, па заменик тужиоца за ратне злочине, па оптужени и његов бранилац. Знате? Питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Кнежевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га још не видите на вашим екранима, сад ћете видети и колегу заменика тужиоца, изволите колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је, дајући свој исказ, испричао колико се сећа те вечери шта се десило. Рекао је да је побегао у чаршију, па га ја питам, да ли се сећа, да ли је побегао код некога, у нечију кућу том приликом?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Том приликом сам отишао у кућу, да, из чаршије кад сам отишо, отишо сам преко баште, отишо сам у Хамдије Сархатлића кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо, код кога сте били у кући?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Хамдије Сархатлића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тамо испричали шта вам се догодило?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па нормално да јесмо, причали смо о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли рекли ко је то, ко вам је нанео те повреде том приликом?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једно питање. У то време, у време тога догађаја, да ли знате нешто о томе, да ли је Малић Ненад, звани Нешо, био војно ангажован? Да ли је био у каквим јединицама?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Сад нисам ја био у српској војсци да ја сад знам, углавном, шта ја знам, ја мислим да су они сви фактички били су они на ратиштима и то тако, малтене. Не знам, нисам ја био са њима, не знам, не могу рећи, у униформи није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас питам зато што сте нешто чини ми се о томе и говорили пред Кантоналним судом у Бихаћу?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Углавном да је то тако био, па шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, то је страна 3, па ако хоћете, можете му ви прочитати, могу и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да кажите, кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже: «ја сам од прије рата познавао Малић Ненада, званог Неша, он је са својим оцем живео», и то говори где је живео, и каже у истом том пасусу: «када је рат почео ја сам виђао Ненада, он је био у маскирној униформи, имао је за пасом пиштољ и аутоматску пушку, он је путничким возилом долазио са групом својих, тако униформисаних људи, у Стари Мајдан» и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаџалићу, јесте ли разумели ово сад што прочита заменик тужиоца?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Јесам, јесам, разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је део ваше изјаве пред Кантоналним судом у Бихаћу, па вас пита заменик тужиоца да ли остајете при том казивању или не? Тада сте говорили да сте Малића виђали у маскирној униформи, наоружаног, и тако даље, и тако даље.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: То је било сада када сам ја био 2000., не, '98. године, тад сам се сјећао мало више, сада после тога, то је отишло мало више година, сад, да ја не бих сад то прејудицирао али можда је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, разумем. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, одбрана. Немате питања неких? Станите за микрофон молим вас, онда коментаришите.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Господина се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаџалићу, ово је, ко је овај човек, да ли, ево ја бих молио нашу режију да приближи мало.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нешо, познам га добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да мало приближи. Подигните главу мало молим вас.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја вас не познајем, први пут вас видим, нит' знам да сте били у кафани, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли овог човека господине Хаџалићу?

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Апсолутно Нешо познам те ја, као јуче да сам те видио и оставио доле у Сану односно у Мајдан, није ни битно гдје.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја вас господине не познајем стварно, можда сте неког другог, иначе ја не знам.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не, не, строго те познајем и то сто посто.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Први пут вас видим, ја сам млад отишо из Мајдана, не знам ја.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ма ниси отишо, добро сад то твој проблем, ти познаш, не познаш, ја знам да познам тебе и твоју фамилију, свуда ту, свију познајем.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Добро, фамилију да.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: И тебе ћу познат, кад знам, исти си. Ништа се промјенуо ниси. Видиш сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово није спорно, је л' тако, знамо како вам се зове дјед, знамо како вам се зове отац.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Зна ђеда, зна мог ћаћу. он је радио у трговини а ћаћа.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ево скинићу наочаре, видиш сад по наочалама, познаш ме сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малићу, а како бисте ви коментарисали ове тврдње Хаџалића? Што би он човек ово, овако за вас.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Не знам, можда је нешто имао пре, неког јел нешто, ја не знам, можда је, нешто против мене није имао, нисмо били у сукобу и нешто, можда нешто са ђедом или са стрицем или неког од фамилија, ја не знам због чега он тврди ово да сам ја урадио, можда је пио тај дан, па је пао, ил' нешто, ја не знам.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нешо то није истина тако што ти говориш.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Нит сам ти долазио кући, нит знам гдје ти је кућа, знам где је Хамдијина кућа, а не знам где је ваша кућа, пошто је Хамдија имао преко пута ђеда њиву, Сархатлић, како се презива не знам, њега знам пошто је његов син ишао са мном у школу, а вас не знам.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Нешо ти си долазио и у току рата си био у мојој кући, навече после поноћи исто долазио са оном војском, био си код моје куће, сједио си. Прије можда на десет, петнаест дана него што се десило то.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Само кад је било чишћење, кад смо ушли у Мајдан е онда смо дошли горе код меснице оно и ништа друго ја не знам.

СВЕДОК ОШТ. ЏЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: А што се тиче дида Војина, ми смо тамо код њега, ја и мој отац рахметли, ми смо радили код њега и знаш добро, и Драго

је радио код нас, ми смо узајамно једно другоме радили, и увијек смо били на добрима, како се каже.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Односима.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: И данас дани смо, доле оде се па се види доли са Драганом и женом и тако то.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па не знам онда због чега, шта имате против мене да ме тако оптужујете, ја не знам.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Не знам, ти си само почео мене, зато што си дошао, и онда кад сам ти ја реко да се туче.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: А да ја тебе тучем и да те не могу убити, уствари и био сам у тексас јакни, а не у црној јакни.

СВЕДОК-ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Јеси.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Значи тексас јакни, футрована је била до тога појаса моја, значи ја сам могао извадит пиштољ.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Да, да, па добро до тога је било.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: И да те убијем, да је било то.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Било до овде, јес тачно је, добро.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па онда како може бит црна јакна, кад је била тексас јакна?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ноћ је била, можда је била црна за мене, чуј. Главном да је била да свезана ти онда јакна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватамо као ваш приговор казивању сведока оштећеног, можете се вратити.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Довиђења, пријатно.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Пријатно и теби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хаџалићу да ли имате још нешто да нам кажете што нисте рекли, чега сте се евентуално присетили, док смо још на овој видео конференцијској вези јер странке за вас више немају питања?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Ако немате, немам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, захваљујем што сте се одазвали позиву и нашег суда и колега из Окружног суда у Норчепингу. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли, ја не знам где ви живите? Молим? Да ли ме чујете?

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Чујем, чујем добро, не желим. Хоће ли Нешо да се извине ово што је се десило само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево чули сте га, чули сте њега, он негира да се тако што десило. Он каже да вас не зна уопште и да се.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па добро, то је његово, па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже две ствари да вас не зна, и негира да се овако што десило.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Па добро, нема проблема, не тражим ја ништа, нек буде здрав и жив и он ко и ја, и ником ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Хаџалићу.

СВЕДОК ОШТ. ЦЕМАЛ ХАЏАЛИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем колега Холгерсон на овој помоћи коју је ваш суд и ваша земља пружили нам у овом кривично-правном. Можемо одјавити.

СУДИЈА ПАТРИК ХОЛГЕРСОН: И нама је драго да смо могли да помогнемо, захваљујем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо прекинути видео конференцијску везу, и наставити са даљим радом. Хвала. Прво ћемо саслушати вештака Алемпијевића. Господине Алемпијевићу укључите микрофон.

Пред судом је

Вештак ДР ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ђорђе Алемпијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: 1967.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '67.године, где у?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, од оца?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Михајла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Михајла. Специјалиста?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Судске медицине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судске медицине, запослен на?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Медицинском факултету Универзитета у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медицинском факултету Универзитета у Београду.

Несродан, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за вештака исказује:

Господине Алемпијевићу, саслушаћемо вас као вештака, знате задатак вештачења, ја ћу то поново поновити касније, налаз и мишљење сте дужни изнети верно, стручно, објективно у свему дакле према правилима струке, непристрасно, за давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара, подсећам вас да сте као заклетни судски вештак положили заклетву у овом смислу, па вас само подсећам на обавезе из те заклетве.

Дакле шта би био ваш задатак, односно шта очекујемо од вас да нам помогнете у овом кривичном предмету. Имамо изнете тврдње оптуженог, ево чули сте и данас казивање овог сведока, који каже био је пијан, он би рекао да је био пијан, имамо тврдње оптуженог који каже да је био пијан, немамо егзактне податке типа узетих узорака крви или урина или и крви и урина ради анализе на алкохол, него имамо само једну, односно имамо приче. Ми смо од вас очекивали

да нам на бази тога покушате направити неки прерачун алкохолемије на критично време?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према тврдњама оптуженог дало би се закључити да је почео тог дана да конзумира алкохол око 10 до 11 сати пре подне, да је најпре конзумирао пет, шест чашица ракије, није сигуран да ли од 03 или од 05, али пођите од тога да је конзумирао 05 као неку уобичајену меру на овим нашим просторима, те да је након тога наставио са конзумирањем пива од по пола литре, у овој кафани «Фортуна», да је попио око једне гајбе, значи 20 до 25 боца, он каже, и да је то трајало до пет, шест или седам сати увече. То би била, дакле то би било по његовом казивању. Ево он клима главом и потврђује ово све што сам ја вама предочио, то би било од података са којима ми располажемо тренутно. Имамо потврду да је пио и са других страна, али колико је то, изузев овога што чујемо од њега не знамо, па ако је то тачно, дакле, да је попио толико колико наводи, шта би то, коју алкохолемију у крви би то дало увече између шест и седам сати као могуће време, као неко могуће време овог кривично-правног.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да, али ви сте сад рекли, ако сам добро запамтио, објашњавајући да је пио пиво, да је тих 20 до 25 боца попио у времену између 17 и 19 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него дакле да је почео да пије, он пије цео дан.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он почиње да пије изјутра око десет сати, почиње са ракијама а наставља са пивом, е сад кад је престао, кад је почео са пивом не знамо, око 13 сати је дошао у кафану и дало би се из тога закључити да је око 13 почео да пије пиво.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: И практично прекида да пије непосредно пред сам догађај или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево да пије до самог догађаја, дакле да пије до самог догађаја.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Видите у овако предоченим околностима, дакле на основу оваквих података, у принципу прва чињеница која је битна за опште утврђивање алкохолемије да нема неспорно утврђене алкохолемије лабораторијском анализом, дакле сада се све може свести на евентуалну процену, на основу података, што је прилично непоуздано само по себи. Ову процену додатну чини непоузданијим чињеница да је према овом исказу који сте ми предочили окривљени конзумирао алкохол у релативно дужем временском периоду, дакле од око седам сати, почевши да пије око 10 часова ујутру критичног дана и пијући све време практично до времена предметног догађаја који се десио негде између 18 и 19 часова. Дакле, такав начин уношења алкохола доводи до тога да алкохолемија стално расте у неким новим количинама алкохола али она истовремено са тиме се и смањује због процеса елиминације који почиње упоредо са уношењем алкохола у организам тако да би та крива ако је просто посматрамо у времену, је ли, као одредници, значи она би имала неки зупчасти да кажемо ток, у смислу алкохолемија расте и пада, расте и

пада, сваким новим уношењем, тако да је прилично у оваквим ситуацијама чак и када је егзактно утврђена алкохолемија анализама тешко рећи, пошто увек када се ураде анализе ми прерачунавамо ретроградно јер оне се не ураде, не узима се узорак у време извршења кривичног дела, него обично после неког времена, па ми то морамо да вратимо сат или два назад. Дакле, и у тим ситуацијама кад имамо егзактну алохолемију прилично је, егзактно измерену алкохолемију прилично је тешко рећи колико би то било *tempore kriminis* дакле, то је други ограничавајући фактор који би се могао применити и на овај конкретни случај. Што се тиче прерачунавања ја могу да прерачунам на основу нечега што се зове максимална теоријска алкохолемија, дакле, под претпоставком да се сав алкохол који је унет у организам ресорбовао, дакле прешао у крв могла ни се израчунати максимална теоријска алкохолемија, али то би било применљиво да је алкохол унет у релативно кратком временском интервалу, без обзира на његову количину. Тако да у конкретном случају сматрам да би свако прерачунавање дало неке резултате који не би били употребљиви и могли би да доведу у заблуду, било у једном или у другом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, дакле не можемо, једноставно не можемо да прерачунамо његову алкохолемију на време између 18 и 19 сати?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: То практично није могуће са оваквим подацима, односно могуће је прерачунати када бисмо сву ову количину алкохола, дакле пет до шест чашица ракије и 20 до 25 боца пива, значи када бисмо израчунали колико, то је егзактно прилично, колико ту има алкохола у свему томе, у тој количини пића, и када бисмо то, под претпоставком да се сав тај алкохол ресорбовао код особе која је унела тај алкохол, ми бисмо добили некакву вредност, али та вредност коју бисмо добили не би могла да се интерпретира у конкретном случају управо због овог дугог временског периода у коме је тај алкохол уношен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли овако докторе, колико би било максимално да је, колико је то максимално алкохола у крви, под условом да се од једном попије, то пет, шест ракија и 25 пива, колико би то било максимално?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: То би затражило малчице времена од мене само да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да видимо онда за то време да одузмемо онај бета елиминациони фактор, од од колико, нула.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Али то не би било тако применљиво, знате, то би било, мислим елиминациони фактор, значи алкохол се елиминише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да стекнемо неку представу.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Па ми можемо, али знате како, значи, јер ми прерачунавањем свега овога, сабирањем простим свим ових количина алкохола и израчунавањем, ми ћемо добити једну вредност која ће бити прилично велика, то је свима јасно отприлике и без прерачунавања, али она би дала ту алкохолемију да је особа у релативно кратком временском интервалу унела ту количину алкохола. Значи, просто, ја могу то да изведем да прерачунам па ћемо да видимо онда, па ћемо да даље објашњавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта ћемо добити, да видимо шта ћемо добити тиме, да ли се може све истовремено, дакле апсорбовати и истовремено због

дугог времена и елиминисати, или ће се елиминисати увек мање него што се уноси па ће концентрација расти?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ја ћу вам показати, дакле, то је отприлике, ако дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Овде је показан тај профил алкохолемије код уношења да кажем у дугом временском периоду, јер ако погледамо овде рецимо, овде су и часови доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово су часови?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да. И ако погледате рецимо ову конкретну ситуацију о којој причамо према расположивим подацима испада да је око седам до осам сати окривљени уносио алкохол. Значи ми стално имамо ове неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расте пада, расте пада.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Расте пада, расте пада, при чему опет ми немамо поуздано утврђено који су то интервали између појединих доза алкохола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Шта је све рађено, тако да кажем било какво прорачунавање је врло опасно и може да доведе у заблуду било једног или другог, ово конкретно ће довести више у заблуду када саберете сву ову количину алкохола, ми ћемо добити једну јаку високу алкохолемију. Али она сасвим сигурно није постојала на крају овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Јер ми заправо говоримо о овом времену, негде пред крај тог периода уношења алкохола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време има елиминације.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Наравно. И дефакто таква алкохолемија никад није ни постигнута била, та коју ћемо ми добити прорачунавањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Зато што управо постоји овај процес сталне елиминације, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Не ради документ камера овде у овој судници, не можемо то да видимо. Ради. Ево имамо информацију, докторе, схватио сам да ипак документ камера ради, па молим режију да нам на мониторима у судници прикаже снимак са документ камере, да то онда сви видимо. Још заротирајте за 90%, мало улево, е тако, та скица. Та скица, ево сад можемо да коментаришемо а да сви видимо.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Дакле, показујем овде само један профил алкохолемије, ако погледате овај графит, на доњој скали на X оси је приказана временска скала у сатима, и ово би могло евентуално да одговара подацима којима располажемо у вези са конкретним случајем. Дакле, према расположивим подацима, окривљени је у току од 7 до 8 сати уносио алкохол и у тој ситуацији би се управо добио овакав профил алкохолемије, да она расте пада, расте пада, зато што се наизменично, односно не наизменично него то су два потпуно континуирана процеса, процес елиминације почиње чим се алкохол нађе

у организму и траје све док алкохол не нестане из организма. А процес ресорбције је трајао док није унета количина алкохола биал ресорбована, ако је уследила мало дужа пауза између два пића, тај просец се завршио уношењем нове количине алкохола, процес се поново наставио, дакле ресорбције, при чему је континуирано постојао процес елиминације алкохола. Тако да кажем ако бих прерачунавао на основу ових података ми ћемо добити неку релативно високу вредност математички, могуће теоријске алкохолемије, али она практично никад није постигнута унутар ових осам сати, значи она би била постигнута да је сва та количина алкохола попијена у релативно кратком времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, дајте онда да израчунамо то да бисмо ми стекли неку представу о границама, дакле између, максимално би било да је све то попио од једном и онда би достигао концентрацију од убитачних претпостављам, не знам ни ја колико, је ли, и под условом наравно да је све то време елиминсано како се елиминисало, онда се за то време могло, објективно се могло елиминисати не знам ни ја колико, је ли.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда су то неке границе у којима се његова алкохолемија може тражити, је ли, а онда ће нам о томе професор Ковачевић мало причати.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: У реду, ја бих имао само још неколико питања за окривљеног која би била значајна за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако, свакако. Господине Малићу, приђите овде, укључите микрофон.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем режији.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Значи питање у то време о коме се говори у овом судском поступку, јесте ли ви били отприлике исте конституције као сада, или сте имали више килограма, мање килограма, мислим били мршавији, дебљи?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Па око 76 - 80 кила сам имао.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Око 76 до 80 килограма.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Добро, јесте ли у то време, дакле о коме се сада говори, узимали неке лекове?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Знао сам узимати ујутру и навече.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Које лекове?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Бромазепам, деметрин, не могу се ја сјетити, пошто ме је жена знала, која мени треба терапија.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ваша жена је здравствени радник?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тај дан схватио сам да нисте?

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Тај дан не.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Добро, то је то, ништа ево сад само мало математике, требаће ми мало времена да ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих морао да приметим и да скренем вештаку пажњу на исказ који је дао окривљени три дана након овог догађаја, где говори о томе

да је критичне прилике попио 15 пива, можда и више, значи ни у ком случају 20 нити 25, па ако већ рачунамо, ајде да израчунамо и по том параметру, то је једна ствар, а друга ствар да скренем само пажњу вештаку на то да се он сећа тога догађаја, изнео је како се то десило, сваки од тих прилика када је саслушаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то није вештака, овај други део заиста није за вештака, а овај први део је упућен мени уствари а не вештаку, јер вештак ради онај задатак који му судско веће постави, а ми смо му као задатак дали да израчуна ову, јер је то његова одбрана са претреса, знате, после ћете ви добити прилику да коментаришете да је он раније казивао нешто друго, у смислу да се ради о мањој количини, да вештак може и у том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али налазим да би било сврсисходно да кад се већ рачуна да се не рачуна пет пута, него кад већ рачуна човек, да израчуна и то, што.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ево овако, дакле ако пођемо од ових параметра, можемо опет и не могу, мислим нема потребе да сад показујемо књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, наравно.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Могу да прочитам и да се позовем на ову књигу. Пет до шест чашица ракије, рекли смо да имају 05, да узмемо да је то шест чашица по 05, значи у домаћој ракији која отприлике има јачину око 30 волуметријских процената, у чашици од 100 милилитара, дакле од једног децилитра, количина алкохола је око 24 грама. Дакле, пошто се овде ради од шест чашица од 05, то је три пута већа количина у односу на ову коју сам ја поменуо, па је то због једноставности рачунања негде око 75 грама алкохола, 3 пута 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Други алкохол, друго алкохолно пиће је пиво, дакле које је унето, и ради се о боцама о 05 литара, и количина је 25 највећа количина тих флаша, пиво у правилу има 3 до 6 волуметријских процената алкохола у својој запремини, па ако узмемо да је ово јаче, које се чешће налази на тржишту и да у запремини од 500 милилитара, практично таква једна боца пива има око 15 грама алкохола, једна боца, пошто овде баратамо са 25 боца, значи ту је око 375 грама алкохола и сада сабирањем оних 75 из ракије и ових 375, добијамо укупну количину од око 450 грама апсолутног алкохола, коју би да је попио сву ову количину алкохолних пића окривљени унео у свој организам. Прерачунавање те максималне теоријске алкохолемије своди се на дељење ове количине унетог алкохола на волумен, дакле на запремину на коју се то дистрибуира у организму, та запремина зависи од личних својстава, дакле пре свега од количине мишићног и масног ткива, с обзиром да се различито дистрибуирају и у том смислу постоји фактор, дакле постоји једна константа за мушкарце се узима да је она око 07, зато што имају мање масног ткива, дакле за мишићаве мушкарце, за гојазне и за жене с обзиром на другачију дистрибуцију масног ткива та константа је 06, дакле конкретно 07 и та константа се множи са телесном тежином особе која уноси алкохол. Конкретно чули смо да је то 80 килограма, дакле када се ово све замени добије се вредност од око 450 кроз, или

80 пута 07 и сада, математиком даљом, добијамо вредност од око 3,3 промила алкохола, дакле под претпоставком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било максимално.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Преко тога не би могло да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном јако кратком временском интервалу?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Јесте, дакле под претпоставком да је сав алкохол који је унет у организам ресорбован, што се по правилу не дешава, дакле увек постоји нешто мања ресорбција од те максималне теоријске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Особа која је унела ову количину алкохолног пића, која има овако телесне карактеристике и под претпоставком да је унела у релативно кратком времену ту количину алкохола, не би могла да има алкохолемију већу од 3,3 промила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Истовремено за све ово време на делу су и процеси елиминације је л' тако?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елиминише, на један сат елиминише колико?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Јесте, али то је она заблуда о којој сам ја говорио на почетку и ми не можемо, дакле јер ми не знамо сада колика би вредност била после првог сата пијења, видите, ми смо сада сву количину алкохола израчунали од једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Али рецимо, ако је он почео да пије у десет сати, значи он несумњиво до 11 или 12 је унео неки део ове количине укупног попијеног алкохола. Значи не бисмо могли сад да одузимамо онај фактор елиминације и да кажемо аха, сад је толико и толико било, знате, није применљива та математика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ја онако лаички схватам ствари, бета елиминациони фактор је неке вредности од 013 до.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: До 017 рецимо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 017.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Зависи коју књигу читате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сат.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сат, без обзира на то колика је, дакле без обзира колико има алкохола у организму, организам за један сат избаци толико, елиминише толико.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: С тим што може бити и тај фактор већи код високих алкохолемија, дакле може да иде и до 03 на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до 03 чак?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да, што је већа алкохолемија, па то је као када, рецимо, напумпате балон да просто поједноставимо, кад напумпате балон јаче и отворите онај вентил, брже ће ваздух да излази из њега, је л' тако, што је организам оптерећенији страном супстанцом, конкретно алкохолом у већој мери, он ће га брже елиминисати из себе. Значи што је веће то оптерећење више се алкохола извуче, тако да има тих могућности и зато се узима заправо у

крву два времена када се ради алкохолемија, јер ви тачно између та два времена између осталог можете да одредите за конкретну особу колики је био фактор елиминације, одузимајући просто вредности, од веће мање. И видите, колико сада сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, да се израчуна тачно колико конкретна особа елиминише је л' ?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Тако је, у конкретној ситуацији. Та иста особа би могла да елиминише мање при мањим алкохолемијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се узме да је бета елиминациони фактор максималан, јер претпостављам да су ово високе концентрације, ако неко пије седам, осам сати ову количину, онда је он по мени, онако лаички гледано он је већ после пар сати достигао неку пристојну количину алкохола у крви, па тиме има и пристојни бета елиминациони фактор. Ако би се узео неки максимални од 03 на сат, колико би елиминисао?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Али ми онда улазимо у заблуду просто зато што тумачимо чињенице, знате, ово 3,3 је на укупну количину алкохола, не рачунајући, ја сам на почетку свог излагања рекао да нас ово може довести у заблуду јер ми прерачунавамо на основу укупне количине колико је могло да има под претпоставком да је попио у кратком времену, а та претпоставка заправо уопште не постоји, јер овде постоји податак да је он пио у току седам сати. Значи ми смо ту већ на један начин применили неко прерачунавање на ситуацију на коју није применљиво, сада даљим манипулисањем са добијеним резултатом ми само повећавамо нашу заблуду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елем, све у свему ни на који начин не можемо ништа израчунати суштински.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: У принципу не можемо да одредимо заиста, значи да је сценарио другачији, дакле да је попијено у релативно кратком времену, без обзира на то што није утврђивана алкохолемија мерењем, ми бисмо могли да кажемо није могло да има више од толико и толико, али у овако развученом времену то не можемо да кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Претпостављам колега да је на овај начин вештак одговорио и везано за оне ваше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па видите овако председниче. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер и по мени 20 пива или 15 пива потпуно је иста ствар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, то ћемо питати вештака, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом, оволиком времену, како схватам вештака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте сада израчунали то везано за ту количину од 25 пива и пет, шест кратких пића, дошли до тог броја који сте нам рекли, али који сте након тога објаснили шта и како. Колики би тај број износио да је у питању 15 пива?

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ево сад ћемо да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет пива мање.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет пива мање.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Нешто мало више од 2,4 промила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Методологија је иста, само је умањена количина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Само да питам, да ли уколико неко свакодневно пије, то има утицаја на ту ресорцију, елиминацију, на степен толеранције на алкохол? Пошто се оптужени изјашњава да је он у то време свакодневно пио веће количине алкохола.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да, уколико неко свакодневно уноси алкохол, код такве особе може да буде убрзања елиминације алкохола из организма, зато што су просто ензими јетре у којој се у највећој мери разграђује алкохол индуковани, дакле сталним присуством или честим присуством конкретно алкохола. Исто то убрзање, дакле ефекат убрзања елиминације може да има и узимање неких лекова који се такође метаболизује у јетри, говоримо о неоспорадичном узимању појединачном, попут овога што смо чули, него рецимо неко узима у оквиру редовне терапије, најчешће су то неки психоактивни лекови или лекови који се такође метаболизују, који деле сличне метаболичке путеве као и алкохол у јетри. Дакле то је одговор на питање, што се тиче ресорбције алкохола, то генерално нема толики значај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли вештак професор доктор Ковачевић има неких питања? Не. Добро, оптужени нема, је ли тако?

Даљих питања вештаку нема.

Вештак нема ништа више да изјави.

Награде и трошкове за обављено вештачење тражи у износу по приложеној фактури, односно трошковнику, те се вештаку на име награде и трошкова за обављено вештачење ДОСУЂУЈЕ износ од 9.030,00 (деветхиљадатридесет) динара, привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ја бих само, је л' треба да останем у судици или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нема потребе.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе.

ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите докторе.

Пред судом је

Вештак ПРОФ. ДР РАТКО КОВАЧЕВИЋ

Неуропсихијатар, специјалиста форензичке психијатрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: 1945.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '45.године, где у?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарајеву, од оца?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Рајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајка. Настањен у Београд, улица Гандијева број 120/4.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут, па и на заклетву за вештака исказује:

Професоре, сва она упозорења за претходног вештака ваше и за вас, дакле у смислу да сте налаз и мишљење дужни дати стручно, објективно, непристрасно, у свему дакле према правилима струке, за давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара, подсећам вас само на заклетву коју сте као вештак приликом пријема у ред сталних судских вештака положили.

Ви сте у поступку истраге сачинили писмени налаз и мишљење, у вези вештачења дакле урачунљивости, душевног здравља и урачунљивости овде оптуженог Малић Ненада, па је писмени налаз у суду за примљен 02.07.2009.године, па ћу и ја онда користити ту временску одредницу. Питам вас да ли остајете при налазу и мишљењу и закључцима из тог?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да у целости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писменог налаза, чули сте данас овог вештака, претпостављам ништа ново нисте добили.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, у целости остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам покушао да на бази вештака судске медицине.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Ја се у потпуности слажем са колегом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добијемо неке егзактније податке.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: У потпуности се слажем са колегом, његово излагање је апсолутно било у контексту савремених медицинских сазнања из ове области, јер израчунавање на основу количине и врсте попијеног пића је врло проблематично и најчешће погрешно и у потпуности подржавам мишљење колеге у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али би најбоље било, најбоље би било оног тренутка по ход по белој линији. Је ли тако? То би било најбоље и најближе стварности, или стварним утицајем.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, тад постоји једна алкохолемија, један налаза алкохола у крви који је узет критичног дана, без обзира када, то би решило проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би решило пуно, јасно.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Знатно, знатно, и ми би данас имали тај податак врло приближан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, но добро. Хоћете укратко само изнети ваше мишљење везано за душевно здравље оптуженог и његову урачунљивост и закључке до којих сте дошли, због целог већа.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли се да остајете при овој писаној?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, у целости остајем при налазу и мишљењу. Током овог вештачења урађена је психијатријска ексторација, то јест психијатријско испитивање и психолошко испитивање личности. Резиме ових двају испитивања указују да је испитаник Малић Ненад особа скромних интелектуалних способности, скромних то значи да су оне у доњој граници просека заправо да су нешто испод просека, јер је то прецизним психолошким тестирањем утврђено, испод просека, али та граница се зове гранично подручје интелигенције, што значи те особе нису душевно заостале особе, али нису ни просечне, то је једно подручје између просека и душевне заосталости. Дакле, то је што се тиче интелектуалних способности. Самим тим његове психичке функције као што су сазнајне функције, мишљење, пажња, опажање, су значајно редуковане, дакле мањег су домета и неуједначене су. Оно даље што карактерише испитаника јесте његова структура личности, ми смо то схватили, окарактерисали као једноставну структуру личности, а то значи да примарно он нема развијене психичке функције, он примарно нема развијену интелигенцију, нема развијено мишљење, нема развијене емоције. Значи ради се о једноставној структури личности. Следећа карактеристика јесте почетна разградња личности и то психоорганска разградња личности која је настала услед дугогодишње конзумације алкохола, видите, то је код њега јасно видљиво и на психолошким тестовима и током психијатријског испитивања, а опажа се управо у измени психичких функција, његово мишљење је опширно, његово мишљење је конкретно, он не располаже довољним богатством појмова, затим његова емотивна сфера је врло лабилна, праг толерације стресова, неких спољних провокативних ситуација је врло низак, а спремност на импулсивно агресивно, одмерено реаговање је врло изражена. Чак он ту своју емотивну лабилност не успева до краја да контролише, спонтано не може емоције да до краја контролише, него их спонтано испољава, оне навиру дакле правазилазе могућност његове контроле. То је што се тиче личност.

Посебно сам анализирао његово душевно стање у време извршења дела, управо анализом исказа, садржаја из списка, који нам посредно указују на његово душевно стање у време извршења дела, оно што сам схватио јесте да је он у

време извршења дела био у стању алкохолисаности. Видите ми у психијатрији поред овог критеријума, количине алкохола у крви, то јест алкохолемије, ценимо и један други критеријум, а то је квалитет психолошке реакције на алкохол. Дакле та два критеријума у потпуности детерминишу понашање алкохолисане особе, чак овај критеријум је много важнији, други квалитет психолошке реакције, зашто? Зато што опсервирамо случајеве који након једне или две чашице пића испоље такво агресивно понашање и почине брутално кривично дело а алкохолемија је у ствари веома мала. Дакле, квалитет психолошке реакције је по психијатријским сазнањима важнији фактор од количине алкохола у крви. Па управо по овом критеријуму квалитета психолошке реакције ми алкохолисана стања и делимо на такозвана једноставна када не налазимо неку патологију у душевном стању особе у време извршења, у критичном моменту, и абнормална, када се та патологија појављује. Овде у овом случају анализом понашања испитаника закључио сам да се ради о једноставној алкохолној опијености. Дакле таква алкохолисаност код које није било патологије, психопатологије која би непосредно утицала и апсолутно одређивала његово понашање у критичном моменту. Наравно да на понашање особе у критичном моменту поред ова два фактора утиче и стање организма, психичка исцрпљеност и физичка исцрпљеност, затим неко хронично страховање и тако сви ти фактори који утичу иначе на личност и на организам, утичу и на понашање на толеранцију алкохола који се налази у организму, односно ако је унет алкохолним пићем. Све то када сам ставио у контекст понашања окривљеног у време извршења дела, закључио сам да је та алкохолисаност заједно са актуелним стањем личности, резултирала једним стањем алкохолисаности када су његове кључне психичке функције биле измењене. Биле су измењене у смислу редукованог опажања, биле су измењене у смислу редукованог упамћивања и посебно у смислу погрешног закључивања, дакле мишљење. Такође сматрам да је била измењена свест и да је она била сужена. Е видите, дакле, нисмо знали наравно да ни ја не знам, и не знамо уопште количину конзумираног односно алкохолемију у време извршења дела, али према понашању окривљеног посредно закључујем о изменама ових психичких функција. Ако сада ово стање покушамо да преведемо на, да га квалификујемо, онда би то стање имало квалитете привремене душевне поремећености, ако ово стање покушамо да доведемо у контекст дела које му се ставља на терет, онда сам закључио да су његове способности схватања значаја дела, и могућност управљања поступцима у време извршења дела биле битно смањене.

И што се тиче неких препорука третмана мислим да оне, препорука би била да лечење односно мера безбедности медицинског карактера није потребна јер окривљени сам наводи да је последњих година престао да пије, тако да практично те последице које су настале током ранијих пијења, оне постоје али оне више не напредују. Ето толико бих сада имао, па могло бих да одговорим на евентуална питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли сте ви имали у виду, дакле ради сагледавања ствари у целини, да ли сте ви имали у виду записник о његовом саслушању у поступку истраге пред војним судом у Бања Луци?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Имао сам, имао сам копију тог записника и имао сам пред истражним судијом овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражним судијом овога суда.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али кажем и он је саслушан према овоме.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Пред војним судом у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овоме он је саслушан и у Бања Луци три дана након критичног догађаја. Он каже да није то било три дана, него да је то било неких двадесет дана након тога, међутим према папирима, дакле према том записнику произилази да је то било три дана након догађаја, а и према уобичајеном следу ствари, остаје потпуно нејасно што би истражни судија, што би евентулно држан, био у притвору двадесет и нешто дана и саслушаван од стране истражног судије тек двадесет и неког дана од довођења, кад је по тада важећем ЗКП-у обавеза била да се саслуша одмах, а најкасније у року мислим 72 сата, али добро. Дакле имали сте у виду тај записник о његовом казивању.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да, имао сам све што ми је било достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он описује како је дошло до предметног догађаја. Да ли сте можда имали у виду опет у циљу сагледавања из једног другог угла казивање сведока, тада, том приликом, пред тим судом сведока Мршић Момира?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Не могу сада да се сетим шта је тај сведок рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу вам, кажете дакле имали сте овај записник од војног суда о саслушању окривљеног пред војним судом?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да, он је био у том материјалу и њега сам читао. Он је, врло је опширан и мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он опширан.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Није опширан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није. Има ту две стране, на неке две стране он говори, ево ја ћу само подсећања ради ја не видим да ви имате то, па ево подсећања ради. Говори о томе како је био у тој кафани, како је пио, био у друштву с ким је био, да су с друге стране шанка били пет, шест, односно тројица муслимана, да су му се обратили око тога да им он помогне око преласка без докумената да пређу у Републику Хрватску, па их он онда питао да ли они знају куда иду, и да ће чим пређу границу бити мобилисани, за ту тамо страну, они рекли да они то знају и да ће када пређу узети наоружање и пуцати у оне у које пуца остатак њиховог народа. И онда их је он послао у пизду материну, па му је то један од њих узвратио, дакле исто опсовао га, тај неки плави, да ли вам познато ово?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да. Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сам упитао другог муслимана који је био с њим у друштву да ли је овај то мени стварно то опсовао, мисли обзильно, овај је рекао да је тако, после тога ја сам тог плавог човека зовнуо да изађе са мном ван

кафане, он је пристао на то, ја сам га извео иза кафане, док смо ишли ми ништа нисмо један другом говорили, ја сам извадио пиштољ који ми је стајао иза појаса, али сам му претходно рекао, том младићу, да стане уза зид и да му је то за мог стрица покојног. Репетирао сам пиштољ и са удаљености око један ипо до два метра испалио један метак у пределу груди, потом се врати назад, зовне овог другог, каже зове те нешто напољу колега па онда и овог другог. Ево то је његова прича, дакле његова прича, имали сте у виду ову његову причу?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сте имали, да сте располагали о записнику саслушања сведока Мршић Момира, нисте?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршић Момир каже, Мршић Момир тврди како је власник кафане те, где се то дешава и за шанком послужује госте и између осталог и окривљеног, каже да пије, али каже и ово, да је у једном моменту Малић Ненад ми је рекао ја ћу њега у смислу преклати, показујући на неко, на неку двојицу муслимана, он их означава.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Имам тај исказ из, ево га на страници четири, цитирао сам га, сведок Момир Мршић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страници 4.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Мог налаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, вашег налаза?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Мог налаза, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро, добро. знате шта ми остаје овде професоре, шта ми овде остаје нејасно, с једне стране једноставна алкохолна опијеност, дакле једноставно, ништа абнормално, једноставна алкохолна опијеност.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с друге стране битно смањена урачунљивост.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу на одговарајући начин да повежем те две ствари. Дакле, једноставна алкохолна опијеност ми не указује ни на шта посебно, а већ битно смањена урачунљивост би ми рекло да би то подразумевало значајна оштећења психичких функција тада у том тренутку.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да. Могу ли да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Једноставна алкохолна опијеност је, може да претставља такође стање тровања централног нервног система које може значајно да измени понашање пијане особе, уколико се алкохол конзумира дуже времена, и током дужег периода наступа тровање централног нервног система и уколико се унесе већа количина алкохола, дакле то је други фактор, и трећи уколико постоји у психичком склопу те осоне предиспозиција, за неко абнормално чудно, нећу рећи болесно, али неко непредвидиво импулсивно реаговање, дакле уколико су ти фактори склопљени у једном ланцу, онда обично пијанство може да има карактеристике привремене душевне поремећености. Мислим да је управо у овом случају да су ови фактори испуњени, јер он је према подацима да је конзумирао дужи период неколико сати алкохол, конзумирао је неку већу количину, а с друге стране његова личност у том периоду је била

спремна за неке рекао бих неодмерене реакције. С друге стране примарни квалитети његове личности су једна структура која подразумева наглашену емоционалну лабилност, дакле његове емоције су такве да их карактерише једна базична напетост која стално траје, а с друге стране и једна слаба контрола могућност емоција, а особа која слабо контролише своје емоције спремна је да на мале поводе реагује импулсивно и агресивно. Дакле, за моје опредељење да се радило о привременој душевној поремећености, која је изазвана алкохолисаномшћу, управо су били опредељујући ови фактори. Зашто нисам се одлучио за абнормално пијанство, абнормално пијанство постоје две врсте, компликовано и патолошко. Компликовано је слично једноставном, али карактерише се наглим наступом агресивног понашања, практично без неког повода, и друго делимичним несезањем догађаја, дакле постоје острвца сезања, па несезања и тако даље. Док је патолошко пијанство једна апсолутна психотична, дакле апсолутно болесна реакција која се карактерише потпуним несезањем критичног догађаја и по правилу настаје као реакција на мале количине алкохола. Ево ако сам успео да овако објасним све, дакле то је било моје опредељење да се радило о једноставној алкохолисаности, а с друге стране нашао сам елементе у његовој личности, у количини, начину и времену конзумирања алкохола, да ме је то определило апсолутно да се радило о привременој душевној поремећености. Привремена душевна поремећеност оваквог типа по правилу у нашој пракси, ако преведемо сада на терен односа према делу, производи битно смањену урачунљивост. Ево то је, дакле, односно другим речима у палети једноставних алкохолисаности, треба разликовати мноштво различитих алкохолисаних стања, од алкохолисаности коју карактерише мала количина алкохола и практично очуване све психичке функције, ми знамо да човек након мале, једне чашице може добро да вози, и то је питање, али осеза да може и вози, а с друге стране имамо једноставну алкохолисаност са великом количином алкохола која је последица једне, исцрпљивања нервне система кроз један одређени период када падају његове одбрамбене способности и када практично понашање, наступа неконтролисано понашање. Ето дакле то је од почетка до краја, ту имамо мноштво прелазних облика једноставне алкохолисаности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали сте данас оштећеног Хаџалића?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, ја не видим да сте имали приликом сачињавања писаног налаза записник о овом његовом саслушању из суда у Бихаћу пре неких 10, 11 година.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и данас је он практично поновио оно што је тада, том приликом рекао.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта каже.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дошао по њега са још једним, одвео га тамо иза, да су тамо била та два тела, у облику слова латинично «L» па њега приморавао да легне на слово «U», дакле да та три тела заузму слово «U», па вас питам како сад

посматрате, колико се ово казивање сведока уклапа у ову вашу визију душевног здравља и урачунљивости, односно битно смањене урачунљивости окривљеног у том периоду.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Може да се уклопи с тим што такво понашање би значи било једно апсолутно неконтролисано понашање, понашање које је тог тренутка лишено било каквог рационалног размишљања, тако да могућа је са психијатријског становишта и верзија коју нуди оптужени и верзија коју нуди оштећени, али и у једној и у другој верзији је могуће његово стање поремећене свести, дакле сужене свести када он не перципира, не опажа и не размишља о стварима које тренутно ради. Дакле, могуће је да је то тако било, ја не процењујем истинитост ни једног исказа, то цени суд, али ако би суд прихватио истинитост исказа оштећеног онда би то било могуће ово његово стање уклопити у такво понашање јер значи такво понашање му је лишено разума и свест је толико сужена да он тог тренутка ради само неке конкретне радње, а и те конкретне радње не може да упамти због алкохолисаности. Дакле такво понашање није искључено у овом стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам ја добро разумео вештака да и много мања количина алкохола не би уопште мењала овакав налаз и мишљење, односно да то практично ни није релевантно за оцену вештака о стању његовог душевног здравља том приликом?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Не, не, нисте ме разумели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам, нисам.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Пазите, видите овако кад сам говорио о конзумирању малих количина алкохола, онда сам рекао да мале количине алкохола могу да изазову абнормалне реакције, болесне реакције код особе која попије али то зависи онда искључиво од стања личности те особе, а те реакције су абнормалне алкохолне реакције типа компликованог и патолошког пијанства, а ако се ради о једноставном пијанству онда мале количине алкохола свака душевно здрава особа добро подноси, мале количине сасвим, а са пијењем са конзумирањем већих количина алкохола поготову у једном дужем временском периоду када се континуирано трује мозак онда долази до слома одбрамбених снага личности и до могућности да испољи неко непредвидиво понашање које није спојиво са том личношћу, није очекивано од те личности, ако сам довољно јасан био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи практично због његове структуре личности ваш је закључак овакав какав јесте и због алкохола?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Структура личности је један од елемената, један од елемената, ја сам набројао све елементе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не требате понављати, тако смо схватили и због, један од елемената.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, да, и због структуре личности, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А и ово његово сећање, да кажем очувано, које Ви спомињете у вашем налазу и мишљењу да је релативно очувано његово сећање на тај догађај и овакве радње које описује оштећени што је председник већа

предочио то исто не утиче на измену вашег налаза и мишљења у билом ком правцу него само се уклапа у ово што ви тврдите?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Да, па ја сам то објаснио, ја сам то објаснио. Дакле, да не понављам сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Нема потребе, то сам мало пре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Оптужени? Не. Немате ништа више?

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања вештаку нема.

Вештак нема ништа више да изјави.

Тражи награду за трошкове за обављено вештачење.

ВЕШТАК др РАТКО КОВАЧЕВИЋ: Донећу сутра, доставићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

По трошковнику који ће накнадно у року од три дана доставити суду.

Добро. То би било оно што смо ми у ствари планирали за данас. Имамо потврду да ће сутра доћи сведок Дошеновић. Контактирала је наша Служба за помоћ и подршку жртвама и сведоцима овог сведока, сведок је потврдио свој долазак сутра, међутим сутра ће бити овај град евидентно у колапсу. Ми ћемо сад направити једну паузу од једно 10-15 минута да видимо да ова Служба контактира овог сведока Дошеновића, ако је сведок већ кренуо овамо онда нема смисла да било шта у том смислу предузимамо, ако сведок није кренуо онда сам ја склон да откажемо, биће јако компликовано и вама доћи сутра, биће јако, јако компликовано, па ћемо отказати сведока Дошеновића и померити га и замолити га за 03.децембар имамо простора, 03.децембар и 04.децембар можемо саслушати ко год дође, позвали смо и оштећеног и схватио сам да ће доћи, овај један је умро, а ова тројица ће доћи. Дакле, Дошеновић би био четврти, не би било никаквих проблема да саслушамо сву четворицу 03.децембра и 04.децембра да уђемо у завршне речи. Ништа, дакле, ајмо десет минута пауза.

НАСТАВЉЕНО У 11:40 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нажалост нисмо успели да контактирамо овога сведока, не јавља се на телефон, па је више опција могуће. Једна од њих је да је он данас

већ кренуо и да је на путу овамо, тако да док не добијемо потврду да то није тако не можемо ништа урадити него ћемо, него наставићемо по плану сутра у 09,30, неће бити гужве изјутра око доласка, али наша Служба и даље покушава да контактира тог сведока. Уколико га добијемо, уколико сведок већ није кренуо ми ћемо му отказати долазак и онда ћемо вас контактирати да не дођете ни ви сутра на Микин телефон онај, је ли може онај телефон? Колега, разумели сте је ли тако? Значи до краја радног времена ћемо знати, контактираћемо сведока, знаћемо да ли ћемо га имати сутра или не, па онда у том смислу ћемо дакле начелно и сад прекидамо са идејом да наставимо сутра уз наравно могућност да ће тај наставак бити тек 03.децембра како је раније и одређено.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се ПРЕКИДА, наставиће се:

19.11.2009 године са почетком у 09:30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА